

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 706/24
12.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Петровића, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 1016/23 од 10.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр. 1016/23 од 10.05.2024. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ за које је побијаном пресудом оглашен кривим, применом цитираних законских прописа и одредби члана 4, 42, 45 и 54 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Петровића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 1016/23 од 10.05.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три године, а на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП ослобођен је дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Првог ОЈТ у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА осуди на казну затвора у трајању од најмање пет година и

-бранилац окривљеног АА, адвоката Саша Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж.бр. 744/24 од 27.06.2024. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду усвоји као основана да се првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о изреченој кривичној санкцији, сходно тужиочевом жалбеном предлогу, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Петровића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ у Београду из претходно цитираног поднеска, па је, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду је основана, док је жалба браниоца окривљеног АА, неоснована.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Петровића, оспорава се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека побијане пресуде противречна датим разлозима, а да су дати разлози о одлучним чињеницама нејасни и у знатној мери противуречни, због чега се правилност и законитост побијане пресуде није могла са сигурношћу испитати. Првостепени суд, по ставу одбране, побијану пресуду заснива на исказима сведока полицијских службеника који су контрадикторни, а сам исказ инспектора ББ је управљен на пребацивање кривице на окривљеног АА и његове осуде.

Жалбом браниоца се оспорава и утврђено чињенично стање, као и оцена изведених доказа и указује да првостепени суд није на правилан начин и у потпуности веродостојно интерпретирао исказе сведока, па тако није у образложењу навео да је сведок полицијски службеник ВВ на записнику рекао да ранац није пронађен код окривљеног приликом хапшења, али да су његове колеге ишле у претрагу терена и како је он чуо пронашле ранац, при чему је стандардна процедура да када се лице затекне приликом извршења кривичног дела и ухапси, да се обавезно врши претрага терена. Осим наведеног, у жалби се указује да је првостепени суд морао да саслуша и остале предложене сведоке, полицијске службенике интервентне јединице који су критичном приликом привели окривљеног АА испред продавнице "...", те се сходно свему изнетом, предлагаје као у жалби.

По оцени Апелационог суда у Београду, насупротив изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, изрека пресуде је јасна, разумљива и садржи разлоге о одлучним чињеницама на основу којих је неспорно утврђено како је окривљени

извршио кривично дело тешка крађа, које радње је предузео ради његовог извршења, као и одлучне чињенице које се односе на време и сам чињенични ток инкриминисаног догађаја. Осим тога, на основу датих разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице извршења кривичног дела, како их је првостепени суд ценио, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснива утврђено чињенично стање и дати разлози првостепеног суда.

Првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА, као и све писане доказе, правилно налазећи да је његова одбрана са главног претреса контрадикторна, имајући у виду да је најпре навео да су га критичне ноћи затекли испред фирме "...", потом је навео да не може да се сети да ли је пролазио испред "...", да би након тога навео да мисли да је ухапшен код "...". Осим наведеног, правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени контадикторан и у погледу навода да се заиста не сећа критичне ноћи, да се не сећа где је био, али да се са друге стране сећа да код њега ништа није било, да му у полицији нису давали лекове и доводили га у стање да не зна за себе, да су седели за столом, да му је подваљено да потпише десетак папира о укидању притвора, враћању ствари и слично, да се сећа тортуре у полицији и седења у самици. У овом делу наводи окривљеног да су га полицијски службеници довели у стање да не зна за себе у супротности су са утврђеним чињеничним стањем, с обзиром да се окривљени приликом саслушања у полицији тог дана бранио ћутањем, те стога првостепени суд у овом делу није прихватио одбрану окривљеног да је навео да има папире да је ступио на лечење зависности од наркоманије, да му је преписан лек који ако не попије у одређеном року добија кризу, имајући у виду да наведену медицинску документацију није доставио суду, већ само извештај ВМА од 15.11.2019. године, и то извештај од две недеље након критичног догађаја, а из кога произилази да се окривљени акутно отровао лековима. Надаље, првостепени суд није прихватио ни одбрану окривљеног АА у делу у коме је навео да се на потврди о привремено одузетим предметима ПС Вождовац од 02.11.2019. године, на другој страни не види шта потписује, јер је у питању бела страница, имајући у виду да је потврда састављена и одштампана двострано, да се на другој страни наводи "у складу са чланом 150 став 1 Законика о кривичном поступку, лицу АА од кога су предмети одузети, издаје се потписан и оверен примерак ове потврде", а након тога су откуцана имена грађанина АА и овлашћеног службеног лица капетана полиције ББ. Такође су неосновани наводи одбране окривљеног да је седео у самици и чекао цео викенд, те да је потписивао папире о укидању притвора, имајући у виду да из два извештаја о хватању извршиоца на делу ПС Вождовац од 02.11.2019. године, произилази да је окривљени наведеног дана два пута доведен у полицијску станицу око 04,00 часа и око 15,00 часова, да је саслушање окривљеног у ПС Вождовац дана 02.11.2019. године трајало од 21,45 до 22,00 часа, а да у списима предмета нема документације која се односи на задржавање окривљеног и одређивање притвора према њему.

Надаље, цењени су и наводи одбране окривљеног АА, који се оспоравају и жалбеним наводима да су полицијски службеници у односу на окривљеног АА раздвајали кривичне поступке како би добио што већу казну, као и наводе одбране да је недопустиво да се против окривљеног води овај кривични поступак, а пред Другим основним јавним тужилаштвом у Београду поступак због два кривична дела тешка крађа и тешка крађа у покушају, при чему су наводно сва кривична дела учињена дана 02.11.2019. године у улици ..., притом се ради о истим кривичним делима тешка крађа

из члана 204 став 1 КЗ, која су сва наводно учињена од стране истог лица, у истом временском периоду, такођећи и на истом месту, те стога може бити речи само о једном продуженом кривичном делу тешка крађа, а не о више засебних дела. Међутим, ови наводи одбране окривљеног су оцењени као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд на страни 11. образложења побијане пресуде у вези са изнетим дао разлоге, при чему је првостепени суд упутио допис Другом основном суду у Београду К.бр. 1016/23 од 31.01.2024. године, ради евентуалног спајања кривичног поступка са кривичним поступком у предмету К.бр. 742/21, након чега су списи предмета враћени дописом од стране Другог основног суда у Београду дана 27.02.2024. године, јер окривљени и његов изабрани бранилац нису били сагласни са предлогом за спајање кривичних поступака, с тим да се кривични поступак у овом предмету и не може спојити са предметом Другог основног јавног тужилаштва у Београду у коме још увек није подигнут оптужни предлог.

Првостепени суд је такође ценио и исказ оштећене ГГ, па је исти прихватио правилно налазећи да је јасан и прецизан, а из ког произилази да је критичном приликом из салона “...” у ..., ул. ..., одузето неколико машиница за шишање, маказе, пешкир и тример за шишање, а што је у сагласности са потврдом о привремено одузетим предметима, с тим да када су у питању одузете ствари, првостепени суд је тачан број одузетих ствари утврдио на основу потврде о привремено одузетим предметима, имајући у виду да је оштећена ГГ у свом исказу навела да су јој полицијски службеници вратили све ствари које су јој одузете. Првостепени суд је надаље ценио и исказе сведока полицијских службеника ВВ и ББ, па је исте прихватио правилно налазећи да су њихови искази јасни и прецизни, да нису противуречни, а у вези са тим правилно није прихватио наводе одбране окривљеног из завршне речи да су искази ових сведока контрадикторни, с обзиром да је сведок ВВ навео да је критичном приликом у улици ... дошло до обијања продавнице “...”, да су лице затекли на делу приликом приликом обијања објекта, што је у сагласности са извештајем о хватању извршиоца на делу ПС Вождовац од 02.11.2019. године, а коју чињеницу је у свом исказу потврдио и сведок полицијски службеник ББ који је навео да је обијен салон у улици ... и да су нестале машинице, Soni Play station, да су ствари које су пронађене у ранцу враћене власницима, салону и још неком лицу а што произилази из потврде о одузетим предметима, као и потврде о враћеним предметима. У вези са изнетим, првостепени суд је такође ценио и писану документацију, па је исту прихватио, с обзиром да је састављена од стране овлашћених лица, у писаној форми на коју странке и одбрана током поступка нису имале примедби.

Самим тим, првостепени суд је за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени и који се изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА из изнетих разлога, не доводе у сумњу.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму правилно закључио да су се у радњама окривљеног АА, ближе описаним у изреци побијане пресуде стекла сва законска обележја, како објективна, тако и субјективна кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ за које кривично дело га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде (страна 13.) дао разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Жалбеним наводима јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду првостепена пресуда се побија због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није изрекао адекватну кривичну санкцију којом би се утицало на окривљеног да надаље не врши кривична дела и на основу које би се остварила сврха изрицања кривичних санкција прописана одредбом члана 4 КЗ. У жалби тужиоца се надаље, истиче да првостепени суд није довољан значај дао ранијој осуђиваности, имајући у виду да је окривљени АА вишеструки повратник, да је осуђиван 20 пута од чега 11 пута због кривичних дела против имовине, да је у питању лице које је издржало вишегодишње казне затвора, из чега произилази да кривичне санкције нису у довољној мери утицале на њега, те имајући у виду одредбу члана 55а КЗ првостепени суд је био у обавези да изрекне кривичну санкцију изнад половине распона прописане казне.

Жалбом браниоца окривљеног АА такође се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да је изречена висина казне апсолутно непримерена, да стоји чињеница да је окривљени више пута осуђиван на затворску казну, између осталог и за иста и истоврсна кривична дела, те да је тужилаштво предложило да се окривљени осуди на казну затвора у трајању од најмање пет година, с тим да је очигледно превидело чињеницу да у време извршења кривичног дела које се окривљеном ставља на терет 01/02.11.2019. године, није важила примена члана 55а КЗ, с обзиром да је ова одредба уведена изменом Кривичног законика који је ступио на снагу тек 01.12.2019. године, а који регулише институт вишеструког поврата, на које се тужилаштво позива истицањем да окривљеном мора бити изречена казна преко половине прописане казне за то дело.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је приликом одлучивања о избору, врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног, ценио чињеницу да се оштећена ГГ није придружила кривичном гоњењу, затим личне прилике окривљеног, чињеницу да је незапослен, нежењен и без деце, а од отежавајућих околности његов ранији живот и то да је осуђиван 17 пута, од чега 7 пута због истог кривичног дела и 5 пута због истоврсних кривичних дела, с тим да је првостепени суд такође приликом одлучивања имао у виду да је окривљени пресудом Другог основног суда у Београду К.бр. 499/21 од 29.11.2021. године, оглашен кривим због кривичног дела које је извршено дана 03.11.2019. године, дакле, свега дан након критичног догађаја због кога се и води овај кривични поступак. Међутим, првостепени суд је у конкретном случају приликом одмеравања висине казне затвора на коју ће осудити окривљеног, дао пренаглашен значај побројаним олакшавајућим околностима на страни окривљеног, док са друге стране, није у довољној мерио ценио чињеницу која се односи на ранију вишеструку осуђиваност окривљеног, између осталог, и због истих и истоврсних кривичних дела у односу на кривично дело за које је оглашен кривим у овој кривичноправној ствари, те је Апелациони суд у Београду ценећи све како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од четири године, налазећи, а притиом имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра и степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен овом пресудом у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а

у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да је окривљеног требало блаже казнити оцењују као неосновани, из већ изнетих разлога.

Осим наведеног, Апелациони суд у Београду је приликом одлучивања такође имао у виду и жалбене наводе јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду којима се указује да је с обзиром да је окривљени АА вишеструки повратник у конкретном случају требало применити одредбу члана 55а КЗ и да му је у тој ситуацији требало одмерити казну изнад половине распона прописане казне, али је ове жалбене наводе оценио као неосноване, будући да је неспорно, а што и бранилац указује у жалби, да је тужилаштво превидело чињеницу да је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим да је кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 КЗ извршио у временском периоду 01/02.11.2019. године, а да у време извршења кривичног дела није важио члан 55а КЗ, који је уведен у Кривични законик тек изменама које су ступиле на снагу 01.12.2019. године.

Цењени су и жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да је вредност украдених ствари 18.025,00 динара, која висина је утврђена вештачењем, али да не стоје наводи првостепеног суда у побијаној пресуди да је окривљени одузео ствари у намери да себи прибави не малу противправну имовинску корист образлажући то чињеницом да окривљени није знао што ће пронаћи у затвореном фризерском салону, који закључак првостепеног суда је недопустив.

По оцени Апелационог суда у Београду, насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је током поступка неспорно утврдио да је окривљени АА критичном приликом поступао у намери да за себе прибави противправну имовинску корист која није мала, с обзиром да није знао шта ће да пронађе у затвореном фризерском салону, да је након критичног догађаја оштећена приликом уласка у салон затекла разбацане ствари, као и да из налаза и мишљења судског вештака произилази да је вредност одузетих ствари 18.025,00 динара, то се ни у овом делу жалбеним наводима браниоца не доводи у питање правилност и законитост побијане одлуке.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Судски саветник – записничар
Гордана Ивковић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић